

Gymnázium Jána Adama Raymana, Mudroňova 20, Prešov 08001

Lod' v snehovej búrke

Školská slohová práca

(Umelecký opis)

Meno a priezvisko: Barbora Lehetová

Trieda: II. A

Školský rok: 2023/24

Snow Storm: Steam Boat off a Harbour's Mouth

Joseph M. W. Turner

Konzept

[illegible][illegible]

možnoť grafske orladiť ľoť a pod prudkými nárazení
rebra stonáji ^{sámozník} ~~možnoť~~ aj palula. Vzhľadná voda nás
obklopuje, dítide sa ho napítie ľnevo a sušite, že toho
nás aniť. Tu môžeme rozvíť. Rebra pínady. (Vracho
to ^{raciálol} ~~chrasť~~ naše kelo. Nemôže sa ani poháť.
Kazodiel od vľajky, ktorá si ďalej kľupce vo rebru.)

Čistopis

Vlajka. Od začiatku plavby majestátne vztýčená na vysokom stožiar. Najprv veje vo vánku, neskôr vo vetre a potom... „Už neveje,“ pomyslel si kapitán, „trepoce sa.“ Obrátil sa k širokému moru a zamrazilo ho. Zo strachu alebo z chladného vetra, ktorý so sebou prináša prvý výstražný sneh? Blížila sa k nim obrovská snehová búrka. Kapitán začal pokrikovať rozkazy na svoju oddanú posádku, ale než stihol dopovedať posledné dôležité vety, slová mu z úst vytrhla zničujúca vlna. Výkrik mu ukradla ďalšia.

More vyzeralo, akoby chcelo vyhrať súťaž o najväčšiu, najbúrlivejšiu a najviac spenenú vlnu v širom okolí. Táto hra sa po dlhej chvíli zmenila na súboj o to, kto najviac zničí úbohý parník. Vody sa ešte aj rozdelili na dva tímy s vlastnými klubovými farbami. Číra belasá alebo odpudivá žltohnedá. Taktiky mali tiež rôzne; belasý tím mocne rozkolísal loď, zatiaľ čo žltohnedé družstvo udrelo najväčšou silou a na palubu poslalo vlnu so zdrvivým účinkom. Bonusové body sa udeľovali podľa stavu lode, v ktorom ju jednotliví hráči zanechali. Rozhodcom im bol sneh. Avšak nebol veľmi spravodlivý, keďže sa sám zapájal do hry a vo veľkých kúdoloch sa vrhal na námorníkov.

„Ale prepána, nad čím to tu premýšľam?“ zarazil sa cestujúci, ukrytý v dočasnom bezpečí. „Aký súboj, aké tímy, aký rozhodca? Ako môžem strašné vrtochy prírody s možnosťou ničiť a zabíjať, prirovnávať k niečomu tak neškodnému ako je súťaž?“

Vlny sa ohlušujúco triešťa o trup parníka, svetlo v podpalubí sa striedavo vynára a potápa do hĺbín mora, ani čoby sa snažilo vyslať volanie o pomoc v morzeovke. Kúdole dymu postupne zatieňujú oblohu, ale parník stále odoláva. Vysoký stožiar s majestátnou vlajkou naďalej ostáva na svojom mieste. Loď sa ešte nevzdala v boji proti prírode. Nepotopila sa. Ale uvedomuje si moc svojho protivníka. Po toľkých rokoch, ktoré strávila na mori, vie, že...

Príroda vie byť jemná a príjemná ako malé vlnky na hladine číreho mora, ako letný vánok, ktorý vás v horúcich dňoch osvieži na preplnenej palube, ako nebadateľné kropenie, pred ktorým nemáte ani tak chuť ukryť sa do svojej kajuty, než obrátiť úsmev hore, k oblakom.

Na druhej strane, príroda má moc nás zničiť. Jediným vymrštením vlny nastolí medzi námorníkmi chaos a strach. Víriacim snehom im zahatí možnosť správne ovládať loď a pod prudkými nárazmi vetra stoná námorník aj paluba. Vzbúrená voda vás obklopuje, cítite napätie, hnev v každej kvapke a tušíte, že toto vás zničí. Tu, na nevinnom parníku, v širokom mori, uprostred snehovej búrky môžete zomrieť, rukou prírody. Strach zasiahne vaše telo, a vy sa nemôžete ani pohnúť. Na rozdiel od vlajky, ktorá sa ďalej trepoce vo vetre.